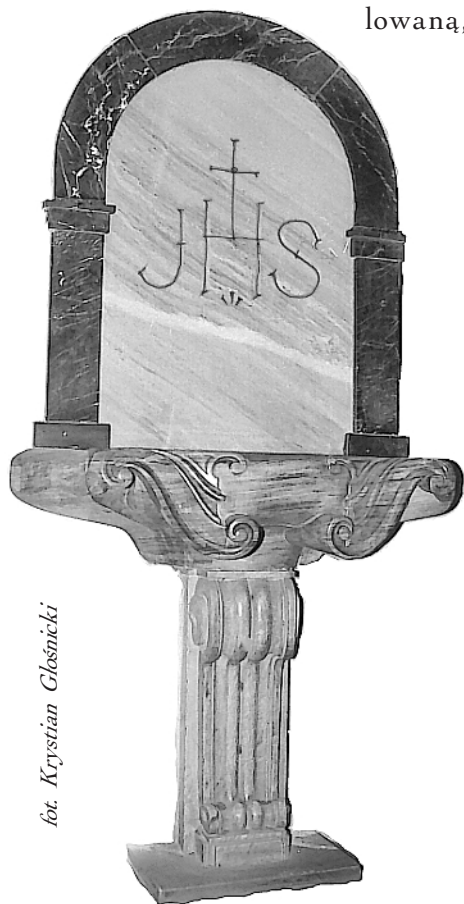


Kruchta południowa

Pomimo, iż kruchta wejściowa nie jest kaplicą i nie posiada własnego ołtarza, to jej umiejscowienie w kolejności omawianych kaplic oraz wygląd architektoniczny jakże podobny do kaplic zasługuje na jej opisanie.

Obecnie główne wejście przykuwa uwagę barokową archiwotą (łuk dekoracyjny), będącą pięknym obramowaniem bramy. Po obu jej stronach widzimy bardzo duże, w porównaniu z innymi kościołami, marmurowe kropicelnice na wodę święconą na okazałych pilastrach z wytłoczonym powyżej napisem IHS. Jedyne ozdoby w formie roślin lub tzw. esownic widzimy właśnie na owych kropicelnicach, chociaż ta zachodnia jest dużo uproszczona. Ponad nimi są dwa okazałe malowidła wzbogacone zminimalizowanymi frontonami od góry oraz iluzjonistycznymi filarami tokańskimi, które będąc dekoracją ma-

lowaną,



imitują prawdziwy motyw architektoniczny. Wszak frontony owe muszą być oparte masywnie, jak przystało na monumentalną barokową świątynię.

Po lewej stronie od wyjścia jest umieszczony kamień fundamentalny naszej świątyni położony 16 VII 1689 r.

Obraz na ścianie wschodniej to „Piotr otrzymujący klucze od Pana Jezusa”, co ma symbolizować przekazanie św. Piotrowi władzy nad Kościołem Bożym. Natomiast na ścianie zachodniej „Św. Paweł uzdrawia paralityka”. Malowidło obecnie oryginalne po konserwacjach było niegdyś przemalowywane. Ukazany na pierwszym planie chrony miał domalowane w czasach późniejszych wierzchnie okrycie, gdyż uważano, iż nie przystoi chorego ciała ukazywać w kościele. Jednakże przeprowadzona została przez Jana Drobka rekonstrukcja pierwotnego wyglądu.

Sklepienie przedstawia nam Pana Jezusa z uczniami, któremu cześć oddaje nawrócona i oczyszczona już Magdalena. A poniżej, nad wyjściem, na ścianie południowej widnieją złożone inskrypcje łacińskie dotyczące budowy kościoła i powstania polichromii oraz centralnie nad archiwotą umieszczone słowa św. Jeremiasza, które czytane przez wychodzących ze świątyni są doskonałym dopełnieniem modlitwy w trakcie pobytu w Domu Pana: *Ty jesteś wśród nas, Panie, a Imię Twoje święte jest wzywane nad nami; nie opuszczaj nas, Panie!*

KRYSZTIAN GŁOŃSKI

